

Dijous 30 i Divendres 31 d'octubre del 2025

1,90 euros Núm. 1162

www.diaridesabadell.com

@diaridesabadell

Ciutat P02-03

El comerç de Can'Oriac, amb una salut de ferro

El 86,7% dels locals disponibles estan ocupats per un establiment, una xifra gairebé un punt superior a la mitjana del conjunt de Sabadell

JUANMA PELÁEZ

Ciutat P04

El desallotjament de la caserna, imminent

Esports P24

El KEIO CN Sabadell es complica la Champions

SENTIMENT ARLEQUINAT D'AVIS A NETS

La passió intergeneracional pel Centre d'Esports continua ben present entre els socis més veterans i els seus fills o nets. "Sempre ha sigut el club de la meua vida", diu el soci Josep Marcet.

DAVID CHAO / JUANMA PELÁEZ

Ciutat P08

La IA, la nova aliada del diagnòstic per la imatge

Ciutat P05

Liciten els estudis de la ronda Nord i el túnel d'Horta

Avui:

Al DS a Taula, els últims dies del 9 de la Borriana, l'estrena de Cal Pepet i la castanyada!

E
DIJOURS

BREUS

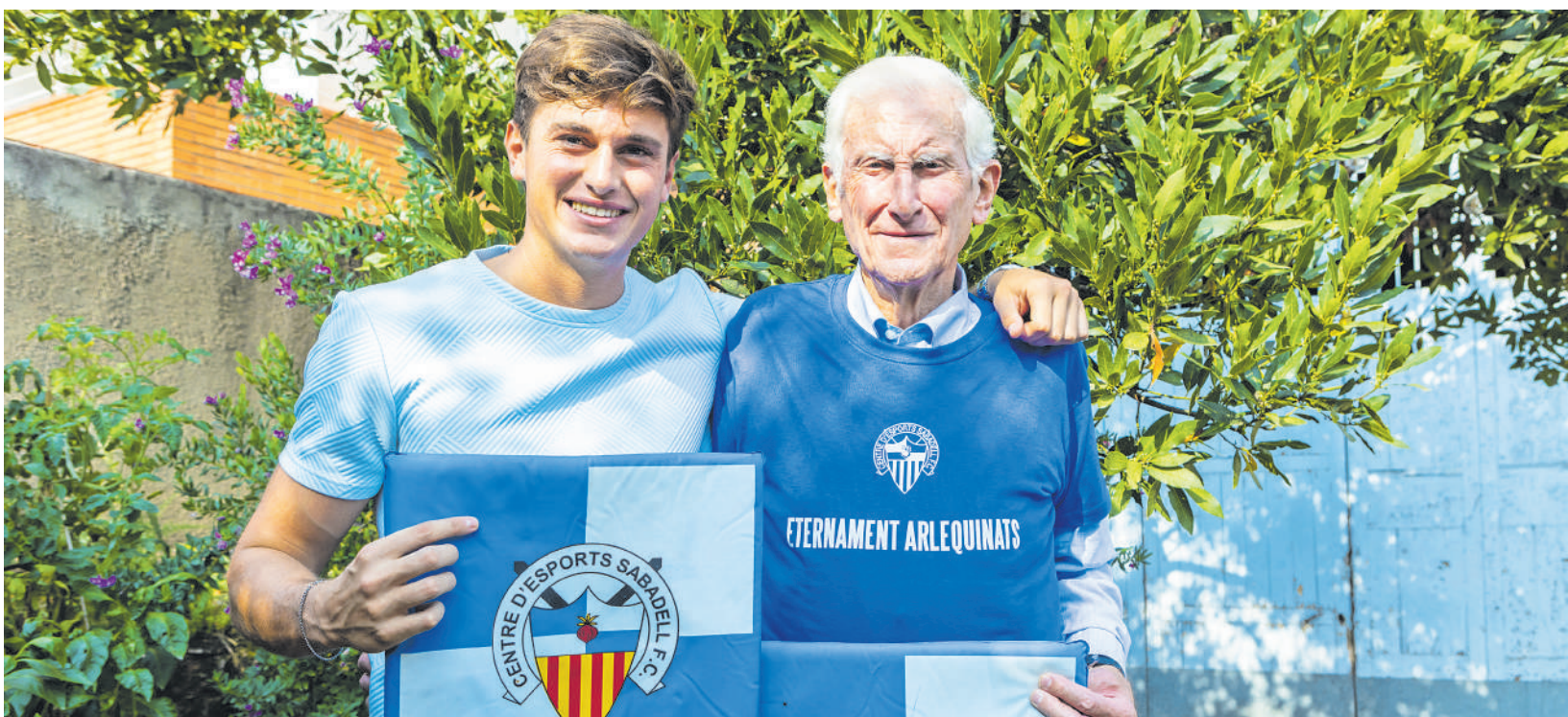
Trobada del G12 al Cercle

El Cercle Sabadellès va ser l'escenari d'una nova trobada del G12, el grup que reuneix els presidents dels principals clubs socials i esportius de Catalunya. La jornada va servir per presentar el nou president de l'entitat, Josep Lluís Llusà, i per oferir un comiat institucional al president sortint, Joan Carles Riba.

El CN Sabadell, segon a la Copa Catalana

L'equip de natació de l'entitat va ser segon amb 663 punts, només per darrere del Sant Andreu (669), en la competició celebrada a la Nova Escullera del CN Barcelona el cap de setmana passat. Entre els resultats, destaquen set ors de Sergio de Celis (dos), Diego Mira, Àlex Castejón, Eudald Tarrats, Marcos Sánchez i Paula González.

A dalt, Josep Buxó i el seu fill Quim, al sofà de casa seva. A sota, Josep Marcet amb el seu net Marc Astur / DAVID CHAO / JUANMA PELÁEZ

Un carnet que passa d'avis a nets

Silvia Fernández · @diaridesabadell

#CES #EsportsDS

CE SABADELL Els Buxó i els Marcet ens obren les portes de casa per explicar anècdotes de quan els coixins volaven fins a la gespa: una passió intergeneracional que continua ben latent

Com el quinto nadalenc, les xemeies de les fàbriques tèxtils o passejar pel rodal del Ripoll, poques coses són més sabadellenques que tenir uns pares o avis que t'hagin portat a veure un partit del Centre d'Esports. De la vella a la Nova Creu Alta, el sentiment arlequinat és innegociable, una qüestió de família. Recentment, el club

ha homenatjat els socis més antics de l'entitat sobre la gespa, aquells que compten els anys en temporades, s'han mantingut fermes tot i la malastrugança, plorant les derrotes i perdent la veu amb cada gol. Una de les claus per mantenir viva aquesta passió incondicional, per tant, és transmetre-la de generació en generació.

Josep Buxó és el soci número 3 del Centre d'Esports i va al camp des dels set anys

Els Buxó, de pare a fill
"Vaig a veure el Sabadell des dels 7 anys. El primer partit va ser un 5-2 contra l'Sporting Gijón". Al Josep Buxó, soci número 3 del Centre d'Esports, no cal donar-li peu per parlar de l'equip de la seva vida i el Quim, el seu fill, ens obre les portes de casa visiblement emocionat. "Recordo els diu-

menges com una excursió. Arribar al camp i trobar-hi banderes, gent, ambient i il·lusió. Sempre hem parlat del club, cada cap de setmana, i ens emocionem molt veient la passió del pare. És molt crític, però ho viu des del minut zero". I de quina manera! El Josep és un home de caràcter. De petit, si no tenia pilota de cuir per jugar amb els seus amics, la fabricava amb un tros de drap i si no podia entrar a l'estadi, aconseguia que algú el colés.

Tantes dècades de futbol l'han portat a convertir-se en una enciclopèdia arlequinada, present en moments tan destacats com la inauguració del 'Temple' l'agost del 1967, les remuntades inversemblants contra el Barça o el Real Madrid, perquè guanyar-los era com la festa major independentment dels resultats de la temporada: "Recordo un partit contra el Madrid que ens van empatar al final marcant amb el puny. L'àrbitre no va voler veure res". Intens per naturalesa, mai ha tingut problemes per expressar la seva disconformitat amb els col·legiats, "si el partit no anava bé... els coixins de les graderies acabaven a la gespa", recorden rient plegats.

Com a bon soci veterà, Buxó podria recitar diversos onzes sense parpellejar, però sempre hi haurà un jugador que tindrà un lloc especial en el seu record: el Lluís Muñoz. Més enllà de les anècdotes esportives, pare i fill recorden amb estima altres figures a l'estadi com "la Maria" que cridava més que tot el camp o "el Sánchez", que venia regalèssia. Tot plegat, forma part de l'essència d'aquest sentiment.

Un sentiment que defineixen com a lluita i perseverança, també de cara al futur. "La primera aspiració ha de ser consolidar la categoria, per a crear un projecte potent. Nosaltres hem après a resistir, això també és un valor, anem i venim, però el sentiment sempre hi és", sentència el Quim. I és així, els anys passen, però la passió continua intacta. "Ja no conec a tots els jugadors, però, aquesta temporada, el millor que tenim és el del monyo (Urri?)". El Josep ho té clar, per molt que la memòria o les energies puguin fallar, ell tindrà temps per pensar en el seu Centre d'Esports Sabadell.

Els Marcet, d'avi a net

"Sempre ha sigut el club de la meua vida he assistit a tots els actes i partits", el Josep Marcet no dubta a explicar què és per a ell el Sabadell, perfectament engalanat amb la samarreta de l'homenatge contra el Teruel. Al seu costat, al jardí familiar, on també llueixen dues samarretes molt especials, l'acompanya el seu net, el Marc Astur, tots dos asseguts sobre coixins amb l'escut arlequinat. "Ens posàvem al darrere de la porteria on atacava l'equip per veure tots els gols i, a la segona part, ens canviàvem. D'això m'enrecordo bé perquè agafàvem aquests coixins i ens hi asseiem, quan encara no hi havia seients

Marcet encara s'emociona quan recorda el dia que el seu net, Marc Astur, va debutar amb el primer equip del CE Sabadell el 2019

numerats. Era una tradició que l'avi sempre mantenia", narra el Marc que no pot evitar emocionar-se quan el seu avi Josep comença a parlar del Centre d'Esports. "Em va fer soci el meu tiet, sempre anàvem amb ell quan encara jugaven al camp vell al carrer d'Agricultura. Recordo quan el club estava en una categoria superior, un any, vam quedar quarts de la Lliga i vam participar a la Copa de Fires." Perquè el CES europeu és un dels records que té més marcats a la retina. "Aquell dia va ser inoblidable. Vam guanyar a casa, però després ens van eliminar a Bruges."

Amb una vida dedicada a uns colors, el club és i ha sigut la prioritat del que, actualment, és el soci número 4 de l'entitat. Un sentiment només equiparable al que sent per la seva família. El que no sabia Marcet és que després de dècades i dècades d'observar la pilota rodar, de futbol i futbolistes, de rivals, presidents i entrenadors, veuria debutar el seu net amb la samarreta arlequinada que ara guarda orgullós com el tresor més preuat. "Era la il·lusió de la meua vida, que arribés al primer equip era el que sempre havia somiat." Un somni totalment compartit pel jove esportista. "Vaig començar jugant cinc minuts per partit, però m'ho vaig anar guanyant. Amb els anys vaig ser titular i capità del juvenil i vaig aixecar quatre lligues en set temporades."

Cert és que, de vegades, per avançar cal aprofitar les oportunitats tal com arriben i el Marc va decidir emprendre una nova aventura a l'estranger: marxar cap als Estats Units. "Els primers anys a l'Inter Miami van ser molt complicats, però l'esport m'ha ensenyat la importància de la constància, de lluitar cada dia." Durant aquests anys separats, tot i que avi i net s'han trobat molt a faltar, sempre han tingut clar que els uneixen uns quadres i els valors d'un club i d'una ciutat que els ha vist créixer. "El meu avi per a mi és un referent. M'acostumen a dir que m'hi assemblo molt i això em fa molta il·lusió perquè és el millor avi del món", s'emociona el jove. Dues històries, diferents anècdotes, una manera de viure i, en definitiva, una passió per demostrar que el futbol no és només futbol i que el Centre d'Esports Sabadell no és només un equip: és família.

El CE Sabadell s'apunta a una ronda més de Copa

Marc Segarra · @marcsegarra4 #CES #EsportsDS

Amb suspens, amb patiment i havent jugat una pròrroga, però el Centre d'Esports estarà en el bombo de la pròxima ronda de la Copa del Rei. Els arlequinats s'han imposat al Poblense (1-2) en un duel llarg i competitiu que ha decidit Javi López-Pinto a la segona meitat de la pròrroga. Tampoc en la competició del K.O. els de Ferran Costa perden l'invicte i ja sumen deu partits oficials sense perdre.

D'inici, els locals van sortir més intensos. De fet, en els primers minuts, van generar situacions d'àrea amb relativa facilitat, però sense arribar a concretar ocasions clares. A l'altra banda del camp, després de l'embranzida inicial, els arlequinats van començar a generar perill. El primer avís va ser de Priego, amb un xut des de la frontal desviat. La més clara la va tenir Escudero amb una rematada aturada pel porter Vicente Sabater.

Un golàs de López-Pinto a la segona meitat de la pròrroga va decidir la classificació dels arlequinats

Els arlequinats, celebrant el primer gol de l'eliminatòria davant del Poblense / CES

En la tercera, no va perdonar el Centre d'Esports. Rubén Martínez va transformar un penal comès sobre el mateix futbolista menorquí per a avançar els arlequinats prop del quart d'hora de joc. Minuts després, en una jugada aïllada, Bonaldo va cometre un penal sobre Joan Prohens que Diego Martínez va anotar amb un llançament que va tocar el porter. Kaiser, en un servei de cantonada, va tenir la millor abans del descans.

A la represa, la dinàmica es va mantenir. El primer avís va ser de Diego Martínez, amb un xut desviat, però ràpidament el Centre d'Esports es va fer amb el domini de la possessió. Escudero va poder fer el segon dels arlequinats amb un cop de cap desviat i, poc després, Ferran Costa va moure la banqueta amb una triple substitució. Ton Ripoll, David Asals i Urri van entrar al terreny de joc. L'efecte va ser immediat i, en la primera acció, Urri va rematar desviat des del punt de penal en una entrada de Ripoll.

Entrant en el tram final, Costa ha posat més carn a la graella amb les entrades de López-Pinto i Agustín Coscia. El gol va poder arribar en una excursió a l'atac de Sergi Segura que va veure com un defensor rebutjava la pilota quan ja es trobava a l'àrea petita. El desgast i els problemes físics a banda i banda es van començar a notar en els últims instants del temps reglamentari. Els homes de refresc van guanyar importància en aquest context. En els balears, Dani Nieto va fregar el gol després d'una gran jugada personal i, a l'altre costat, Coscia va rematar fora en un servei de cantonada. Ja no va haver més opcions en el temps reglamentari, portant l'eliminatòria a la pròrroga.

En el temps extra, la por i el ritme va baixar. Ortega va salvar el gol local en la més clara del primer temps. Quadri va donar refresc a Sergio Cortés, molt just ja en el final dels 90'. Abans del descans, Coscia va tornar a posar a prova el porter amb un xut aturat per Sabater. A la represa, quan tot semblava destinat als penals, una genialitat de López-Pinto va decidir la classificació a deu pel final. Va poder defensar bé el Centre d'Esports que, en la pròxima ronda rebrà a la Nova Creu Alta un equip de futbol professional el pròxim mes de desembre. Abans, torna la lliga el dissabte al camp del Juventud Torremolinos.

